

In Memoriam Jan Theunissen

Heel onverwacht hebben we bij Multiloog, Stichting IPC en Stichting Vrienden van Multiloog, afscheid moeten nemen van onze voorzitter van de Stichting IPC, Jan Theunissen.

Jan was in augustus jl nog betrokken bij de voorbereidingen van het twintig jarig bestaan van Multiloog, dat samen met ENIK op 13 oktober jl. is gevierd. Hij meldde zich begin september ziek bij zijn werkgever. Half september ontving Heinz bericht dat een hersentumor was aangetroffen bij Jan. Een week later kwam daar het bericht overheen dat er geen behandelmogelijkheden waren. En vervolgens was er de uitnodiging om gezamenlijk afscheid te nemen van Jan in een brasserie in zijn woonbuurt, omdat het onmogelijk was - gezien de conditie van Jan - om van iedereen persoonlijk afscheid te nemen.

Gezamenlijk zijn we met een aantal van ons - Heinz, Margitta, Michi Almer en ik - naar deze afscheidsbijeenkomst gegaan en zagen een Jan, die zijn best deed contact met ons te hebben. Ik heb veel bewondering voor Jan dat hij instemde met deze bijeenkomst en erbij aanwezig was. Hij was een persoon die niet graag in het middelpunt van belangstelling staat en dan is er opeens aandacht voor je bij een gelegenheid waarop je niet voorbereid bent en die je vooral niet wenst. Ruim een week na deze bijeenkomst stierf Jan al.

We waren bij Multiloog heel blij met een voorzitter als Jan Theunissen. Hij studeerde psychologie in Nijmegen en was net als de meesten van ons met een achtergrond in de psychologie, betrokken en geïnteresseerd in het leggen van verbanden tussen individuele, alledaagse problemen en hoe deze door maatschappelijke omstandigheden kunnen worden veroorzaakt of in stand gehouden. Zijn gehele werkzame leven was Jan er voor de persoon 'met problemen' en dan vooral voor personen met chronische psychiatrische problemen. Daarover ging ook het proefschrift dat hij schreef.

Jan was daarom de ideale voorzitter van de stichting IPC vanwege zijn kennis van chronische psychiatrische problemen, van maatschappelijke integratie van mensen met chronische psychiatrische problemen en hoe zij zich – ondanks kwetsbaarheid – binnen de maatschappij heeft kunnen handhaven. Daar ligt ook de aansluiting met Multiloog, waarin ruimte is voor mensen om hun kwetsbaarheid te bespreken of bespreekbaar te maken.

Jan was ook een persoon die 'op de achtergrond' functioneerde en ondertussen héél véél deed. Dat was niet alleen onderzoek doen en begeleiden van onderzoek bij de GGZ-instelling in Amsterdam waaraan hij verbonden was. Hij was medeoprichter en redacteur van het tijdschrift Deviant in 1993 en vanaf die tijd tot nu – ruim 25 jaar - schreef hij filmrecensies. Hij heeft er honderden geschreven,

naast vele recensies van boeken en bijeenkomsten over de GGZ voor uiteenlopende bladen. Zijn filmrecensies waren steeds films of documentaires over alledaagse problemen tussen mensen , oplossingen die zij zochten voor moeilijke (mede)menselijke situaties. Hij had een voorkeur voor Franse, Italiaanse of Duitse documentaires van dergelijke situaties. Zo verzorgde hij vorig jaar tijdens de filmmiddag, die Vrienden van Multiloog organiseerde, een inleiding op de documentaire ‘Ne me quitte pas’, waarin twee mannen met hulp van alcohol steun bij elkaar vinden in het omgaan met het afgescheiden zijn van hun naaste familieleden. In de Canon van de Cliëntenbeweging die onlangs verscheen staat zijn top tien ‘GGZfilms/docu’s die je gezien moet hebben!’. Ga voor meer informatie daarover naar de website *Canon Cliëntenbeweging GGZ*, maar zie ook zijn website *theunissenjr.nl* en dan de rubriek filmrecensies.

Daarnaast pendelde Jan tot op heden tussen Nijmegen en Amsterdam. In Nijmegen zorgde hij voor zijn dochter toen zij klein was, in de afgelopen periode was er de zorg voor zijn moeder die op hoge leeftijd kwam. Daarbij kwamen dan al die taakjes als voorzitter van de stichting IPC van Multiloog en andere activiteiten in de GGZ waarbij hij betrokken was. Met Jan verliest Multiloog een betrokken persoon die op eigen wijze vorm gaf aan zijn kennis van en medeleven met mensen met psychische problemen in het alledaagse leven.

Tijdens de begrafenis heeft Heinz herinneringen van hem aan Jan gedeeld met de aanwezigen. Hij sloot af met het laatste couplet van het gedicht van Bertolt Brecht ‘An die Nachgeborenen’/’Aan wie na ons komen’ in het Duits en Nederlands, dat we hieronder weergeven

We zullen Jan bij Multiloog heel erg gaan missen.

Fijgje de Boer

(Voorzitter Stichting Vrienden van Multiloog)

Duits

Nederlandse vertaling

‘Ihr, die ihr auftauchen werdet aus der Flut	‘Jullie, die opduiken zult uit de vloed
In der wir untergegangen sind	Waarin wij zijn ondergegaan
Gedenkt	Gedenk
Wenn ihr von unsern Schwächen spricht	Als jullie van onze zwakheid spreken
Auch der finsternen Zeit	Ook de duistere tijd
Der ihr entronnen seid.	Die jullie ontkomen zijn.
Dabei wissen wir ja:	Wij weten toch:
Auch der Hass gegen die Niedrigkeit	Ook de haat tegen laagheid

<p>Verzerrt die Züge.</p> <p>Auch der Zorn über das Unrecht</p> <p>Macht die Stimme heiser. Ach, wir</p> <p>Die wir den Boden bereiten wollten für Freundlichkeit</p> <p>Konnten selber nicht freundlich sein.</p> <p>Ihr aber, wenn es soweit sein wird</p> <p>Dass der Mensch dem Menschen ein Helfer ist</p> <p>Gedenkt unser Mit Nachsicht.'</p>	<p>Verwringt het gezicht.</p> <p>Ook de toorn tegen onrecht</p> <p>Maakt de stem schor. Ach, wij</p> <p>Die het terrein wilden effenen voor vriendelijkheid</p> <p>Konden zelf niet vriendelijk zijn.</p> <p>Jullie echter, als het zover zal zijn</p> <p>Dat de mens voor de mens een helper is</p> <p>Gedenk ons welwillend'</p>
---	---